

ΣΤΕΦΑΝΟΣ ΡΟΚΟΣ
Η ΕΠΟΧΗ ΤΟΥ
ΗΛΕΚΤΡΙΣΜΟΥ
+ ΕΠΙΣΤΡΟΦΗ ΣΤΗΝ ΑΠΟΔΙΟΡΓΑΝΩΣΗ

THE AGE OF
ELECTRICITY
+ REVERT TO DISARRAY
STEFANOS ROKOS

© Πινακοθήκη Γ. Βογιατζόγλου
Ελ. Βενιζέλου 63, Νέα Ιωνία

ISBN 978-618-80938-4-3

αγκάθι - kartáλος
ΑΙΘΟΥΣΑ ΤΕΧΝΗΣ

*Την εμορφιά έτσι πολύ ατένισα,
που πλήρης είναι αυτής η όρασίς μου.*
Κ.Π. ΚΑΒΑΦΗΣ

Έχουν περάσει τρία χρόνια από τότε που ξεκίνησε τη λειτουργία της η Πινακοθήκη μας και έχοντας ήδη οκτώ εκθέσεις στο ενεργητικό μας, ήρθε, πιστεύω, η ώρα για έναν σύντομο απολογισμό. Οργανώσαμε και παρουσιάσαμε πέντε εκθέσεις με έργα αποκλειστικά από τη Συλλογή Βογιατζόγλου και τρεις εκθέσεις έργων ζωγραφικής νέων ταλαντούχων καλλιτεχνών, καθώς και ενδιαφέρουσες παράλληλες πολιτιστικές εκδηλώσεις. Στο Κτίριο 1, το βιομηχανικό κτίριο δίπλα στην Πινακοθήκη, συνεχίζεται η φιλοξενία νέων καλλιτεχνών και το ενδιαφέρον αποφοίτων Σχολών Καλών Τεχνών από όλη την Ελλάδα είναι τόσο μεγάλο, ώστε διαθέσαμε έναν ακόμη όροφο για την εξυπηρέτησή τους. Η αγάπη του φιλότεχνου κοινού αλλά και η ηθική στήριξη φίλων και καλλιτεχνών, μας δίνουν κουράγιο, παρά τις δύσκολες συνθήκες, να συνεχίσουμε με αμείωτο ενθουσιασμό. Τους ευχαριστούμε όλους θερμά.

Ο Στέφανος Ρόκος, ταλαντούχος νέος καλλιτέχνης, με έργο αναγνωρίσιμο και πλούσια εικαστική παρουσία στην Ελλάδα αλλά και στο εξωτερικό, επέλεξε τον τίτλο *Η εποχή του ηλεκτρισμού* για την παρούσα έκθεση στην Πινακοθήκη Βογιατζόγλου. Ο ίδιος σε πρόσφατη συνέντευξή του αναφέρει: «Ίσως η δική μου ιδανική ιδεατή πραγματικότητα να είναι το απόσταγμα μιας ηλεκτρισμένης κατάστασης που καταλήγει να έχει θετικό πρόσημο». Ο επισκέπτης της έκθεσης ίσως νιώσει την ηλεκτρισμένη ατμόσφαιρα που διαπερνά το σχέδιο και το χρώμα στα έργα του και δημιουργεί τον ξεχωριστό κόσμο του Στέφανου Ρόκου. Έναν κόσμο όμορφο ακόμα και στις δύσκολες καταστάσεις.

Γιώργος Βογιατζόγλου, Ιανουάριος 2016

ΠΡΟΛΟΓΟΣ | FOREWORD

*I've looked on beauty so much
that my vision overflows with it.**
C.P. CAVAFY

Three years have passed since our Art Space began operating and, with eight exhibitions already behind us, I believe it is time for a brief overview. We have organised and presented five exhibitions of works exclusively from the Vogiatzoglou Collection and three exhibitions of paintings by young, talented artists, as well as interesting cultural side events. Building 1, the industrial building next to the Art Space, continues to host young artists, and the interest shown by graduates of Fine Arts Schools all over Greece has been so great, that we have made available one more level for their convenience. The appreciation of art lovers, as well as the moral support of friends and artists, give us the courage to carry on with unflagging enthusiasm, despite the difficult conditions. Our warmest thanks go to all of them.

Stefanos Rokos, a talented young artist with an identifiable body of work and significant artistic presence in Greece and abroad, has chosen the title *The Age of Electricity* for his current exhibition at Vogiatzoglou Art Space. In a recent interview he gave, he mentions: "Maybe my ideal reality is the essence of an electrified situation that ends up being positive". The visitor might feel the electrified atmosphere that permeates drawings and colours in his works, creating Stefanos Rokos's special world; a world that remains beautiful even in times of hardship.

Yorgos Vogiatzoglou, January 2016

* I've looked so much...., *Collected Poems*, translated by Edmund Keeley and Philip Sherrard, edited by George Savidis, revised edition, Princeton University Press, 1992.

Όταν μου ζήτησε ο Στέφανος να γράψω το εισαγωγικό κείμενο για το βιβλίο με τα έργα του, ξαφνιάστηκα. Ένωσα όπως στο σχολείο, όταν μας έδιναν ένα θέμα έκθεσης που δεν ήξερα πώς να ξεκινήσω, πώς να συνεχίσω και πώς να τελειώσω. Ήρθα αντιμέτωπος με την πλήρη ασχετοσύνη μου πάνω στο συγκεκριμένο καλλιτεχνικό πεδίο. Παρ’ όλ’ αυτά, το θεώρησα πολύ τιμητικό και απεδέχθην. Θα το μπαλώσω, λέω, όπως το μπάλωνα πάντα.

Με τον Στέφανο γνωριστήκαμε μέσω του συνεργάτη μου στους *Κόρε*. *Υδρο*. Αλέξανδρου Μακρή, με τον οποίο συνοδοιπορούσε σε συγκεκριμένη υπηρεσία. «Είναι ένας ζωγράφος που μας ξέρει» ήταν το πρώτο που μου είπε. Και ξαφνικά, μέσα στον χώρο εργασίας μας άρχισαν να κυκλοφορούν αναπαραστάσεις από γυναικεία στήθη, γλουτούς και μηρούς, χταπόδια, ερπετά, cgeery ορχήστρες, «διαστημικά» λουλούδια, δυτικού τύπου χαρακίρια και γέρους με πελώριες ποδάγρες. Ήταν η εποχή που συμμετείχαμε με ένα τραγούδι στη συλλογή που συνόδευε την εμβληματική του έκθεση *Τρόμος & Ρομάντζο σ’ έναν άλλο Πλανήτη*. Ήταν περίπου η ίδια εποχή που, επηρεασμένος και από το έργο του Στέφανου, είχα γράψει το ποίημα *Μεταμεσονύχτιος Κόσμος*.

Η φωτογραφία του Στέφανου, που είναι η βάση του ποίηματος, είναι η φωτογραφία του Στέφανου, που είναι η βάση του ποίηματος.

*Εδώ σταματά κάθε σκέψη
και κάθε άλλη ενασχόληση.*

Ποτάμια ονείρων πετούν από πάνω μας

κι εμείς, χωρίς φωνή, ανατριχιάζουμε.

Ήταν θεϊκή αυτή η φωτιά

που μας άγγιξε όταν ήμαστε παιδιά.

Ξαφνικά

μικροί θεοί γεννιούνται απ’ το μηδέν,

και μεγαλεία απ’ το τίποτα.

Λεπτή τρεμάμενη φωνή

θα μας γεμίζει για πάντα συγκίνηση.

Κάποτε ήταν καρχαρίας που μας λύτρωνε

από χίλιους πειρασμούς στα βαθιά νερά,

σήμερα φίδια εκεί που σκιρτά μαγεμένη η καρδιά,

γλυκές απειλές και υποβρύχια στάδια,

μια πόλη γεμάτη ασυνάρτητα αισθήματα.

Παγιδεύτηκα ξανά αυτό το καλοκαίρι

στη θέα της μέσα από τη θάλασσα.

Ο ήλιος δύνει και κοιμάμαι στο τραπέζι.

Αυτή η ηδονή ποτέ δεν εξαντλείται

δε θα πεθάνει ποτέ

αυτός ο μεταμεσονύχτιος κόσμος

που αγαπήσαμε.

Υπάρχει μια κοινή βιωματική βάση με τον Στέφανο· αυτό ακριβώς που ονομάζω «ονειρικό, μεταμεσονύχτιο κόσμο». Και γνωρίζοντας την επιρροή που έχει ασκήσει πάνω του η pop κουλτούρα στις πιο μεταμοντέρνες εκφάνσεις της, θα τολμούσα να μιλήσω και για τον «μεταμεσονύχτιο κόσμο» του MTV της δεκαετίας του ’90, ως βίωμα και καταβολή. Το ερωτικό όνειρο, επίσης, νιώθω πως είναι πηγή πολλών «κακών» εδώ· γι’ αυτό και η γυναικεία παρουσία τόσο θελκτική, αλλά και τραυματική παράλληλα, κάτι σαν το βιντεοπαιχνίδι Fantasia, που παίζαμε στην εφηβεία μας.

Η αποκρουστικότητα του γήρατος ως απειλή στέρσης της νεότητας, σε λιβιδινική βάση, είναι, θεωρώ, ένα κομβικό στοιχείο του έργου του Στέφανου. Ο χρόνος που περνάει, είτε ως παρακμή της φύσης είτε ως αλλοίωση του δυτικού τοπίου, η ευρωπαϊκή αυθεντία που «εξαερώνεται» και υποφέρει, η επινόηση που κουράζεται και φθίνει μέσα στην απώτατη εξέλιξή της, ο έρωτας που αγκομαχεί, ένας υπόγειος (ή υπέργειος) σιδηρόδρομος προς τη δυστοπία και η απόγνωση μιας μάζας που άγεται και φέρεται με προορισμό το χάος, ένα σύμπαν που καταδυναστεύεται από τη δυσπλασία, τη νεοπλασία, την κακοήθεια, η ανθρωπότητα στα εξ ων συνετέθη, η βιαιότητα αλλά και η θαλπωρή ενός κοινού πεπρωμένου, όπου η χαρά είναι πάντα το διάλειμμα, νιώθω ότι είναι οι βασικές συνιστώσες του έργου σ’ αυτή την τρέχουσα, συγκλονιστικότερη από ποτέ, κατά τη γνώμη μου, έκφασή του.

Δε θα υπεισέλθω σε τεχνικές λεπτομέρειες, δεν έχω άλλωστε τη σχετική κατάρτιση, άλλοι είναι οι ειδικοί σ’ αυτό. Εγώ το μόνο που προσπάθησα να κάνω είναι να αποδώσω λεκτικά το συναίσθημα που μου προκαλεί η τέχνη του Στέφανου μέσω της ατμόσφαιρας που τη διέπει. Ελπίζω να πλησίασα στο ελάχιστο την ανείπωτη νομοτέλεια των καθηλωτικών αυτών παραστάσεων.

Π.Ε. Δημητριάδης

When Stefanos asked me to write an introductory note for his catalogue, I was taken aback. I felt like I did back in school, when we were assigned a topic for an essay and I had no idea how to go about writing it. I came face to face with my utter ignorance on this particular field of art. Nevertheless it was an honour, which is why I accepted. I’ll come up with something, I said to myself, as I always have.

Stefanos and I met through my *Kore*. *Υδρο*. partner, Alexandros Makris, who had crossed paths with Stefanos as they were both making their way through a particular service. ‘There’s this painter who knows us,’ was the first thing he told me. And all of a sudden our workspace was invaded by representations of women’s breasts, hips and thighs, octopuses, reptiles, creepy bands, ‘space’ flowers, western-type harakiris and old men with huge podagras. It was around the time when we contributed a song to the CD compilation that accompanied his emblematic exhibition *Horror & Romance on Another Planet*. It was around the time when, affected by Stefanos’s work as well, I wrote the poem *Late-night World*.

Η φωτογραφία του Στέφανου, που είναι η βάση του ποίηματος, είναι η φωτογραφία του Στέφανου, που είναι η βάση του ποίηματος.

This is where all thoughts

and all preoccupations halt.

Rivers of dreams fly over our heads

and, voiceless, we shudder.

It was divine – the fire

that touched us as children.

All of a sudden

little gods are born from scratch,

glories out of nothing.

We’ll always be moved

by this thin, quivering voice.

It used to be a shark that saved us

from a thousand temptations in the deep,

now snakes are lying by our enchanted, trembling heart,

sweet threats and underwater fields,

a city filled with random feelings.

I was once again, this summer, captured

by its view from within the sea.

Η φωτογραφία του Στέφανου, που είναι η βάση του ποίηματος, είναι η φωτογραφία του Στέφανου, που είναι η βάση του ποίηματος.

The sun sets and I fall asleep on the table.

This pleasure is never used up;

the late-night world

that we loved

will never die.

Η φωτογραφία του Στέφανου, που είναι η βάση του ποίηματος, είναι η φωτογραφία του Στέφανου, που είναι η βάση του ποίηματος.

Stefanos and I share a common base of lived experience; it’s what I call a ‘dreamlike, late-night world’. And knowing how pop culture in its most postmodern aspects has influenced him, I dare mention as well, as lived experience and point of reference, the ‘late-night world’ of MTV in the nineties. I also feel that the erotic dream is a source of many ‘evils’ here; this is why the female presence is so attractive and traumatic at the same time, almost like the Fantasia video game that we used to play as teenagers.

The ugliness of old age as threatened deprivation of youth, on a libidinal basis, is in my view a key element in Stefanos’s work. The passing time, in the form of either the decline of nature or of the corruption of the western landscape; the European authority that is ‘evaporating’ and suffering; the conception that wears itself out and wanes in its ultimate evolution; the panting love; an underground (or overground) railway to dystopia and the despair of a mass that is being dragged, spineless, to chaos; a universe that is overwhelmed by dysplasia, neoplasia, malignancy; humanity torn apart; both the brutality and the warmth of a common destiny, where joy is no more than an intermission; these are, I feel, the key elements of his work in its current, and most gripping, in my view, expression.

I won’t go into technical details; besides, I lack the proper knowledge; there are others who are experts on this. I’ve just tried to put into words the way the atmosphere that permeates Stefanos’s art makes me feel. I hope I did some justice to the ineffable causality of these riveting representations.

P.E. Dimitriadis

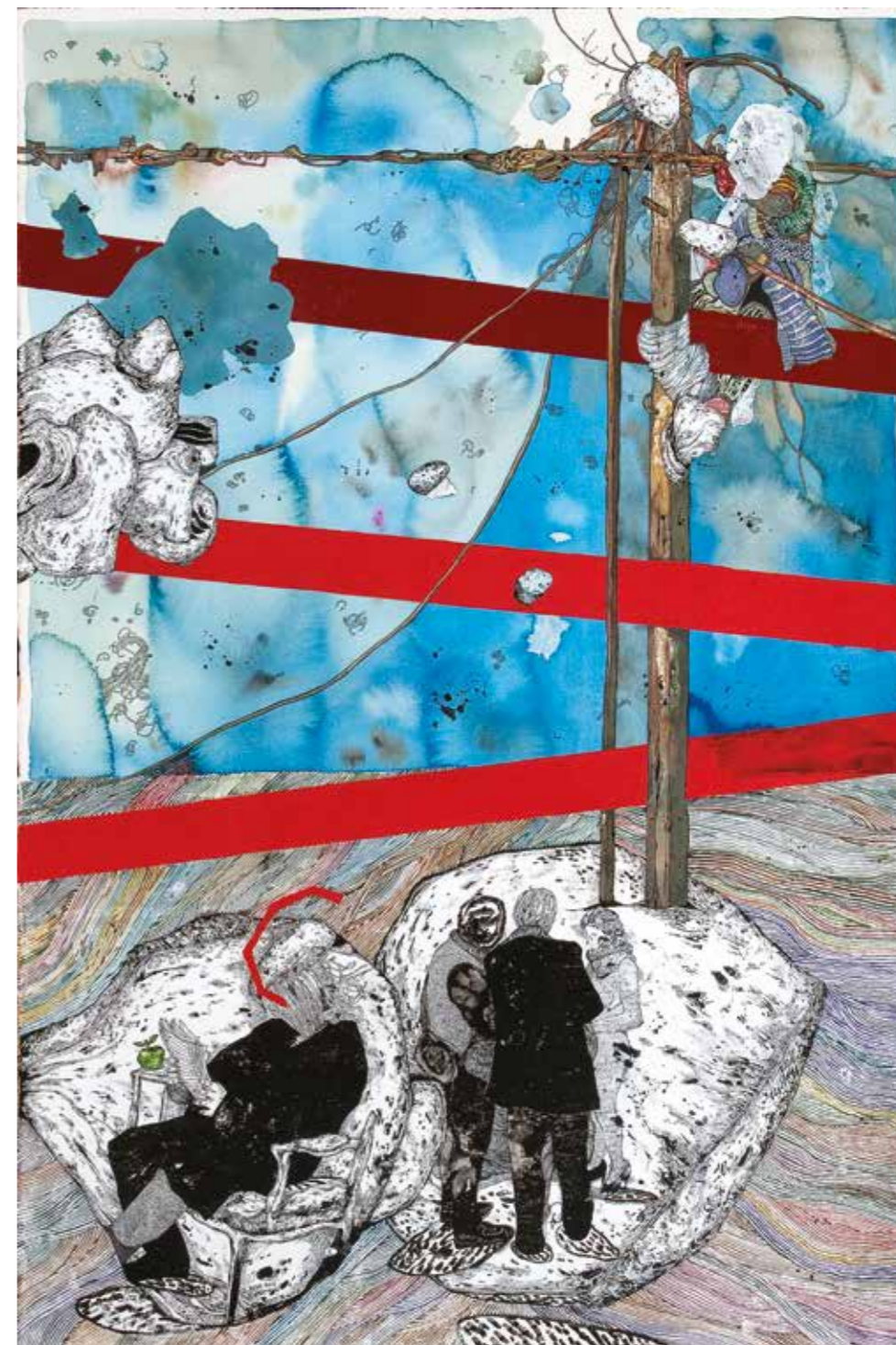
ΠΙΝΑΚΟΘΗΚΗ ΒΟΓΙΑΤΖΟΓΛΟΥ | ΦΕΒΡΟΥΑΡΙΟΣ 2016

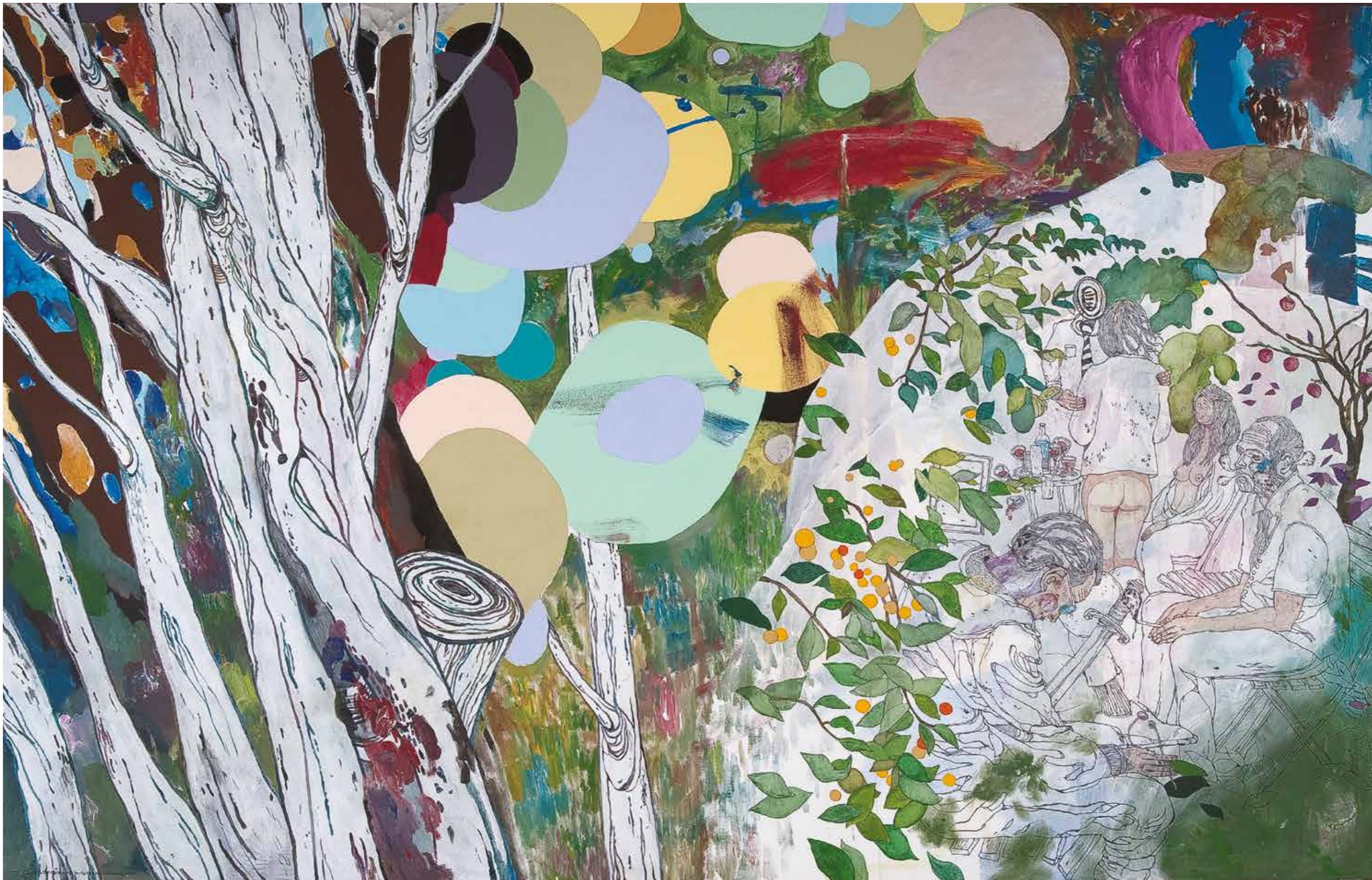
Η ΕΠΟΧΗ
ΤΟΥ ΗΛΕΚΤΡΙΣΜΟΥ
THE AGE
OF ELECTRICITY

VOGIATZOGLOU ART SPACE | FEBRUARY 2016

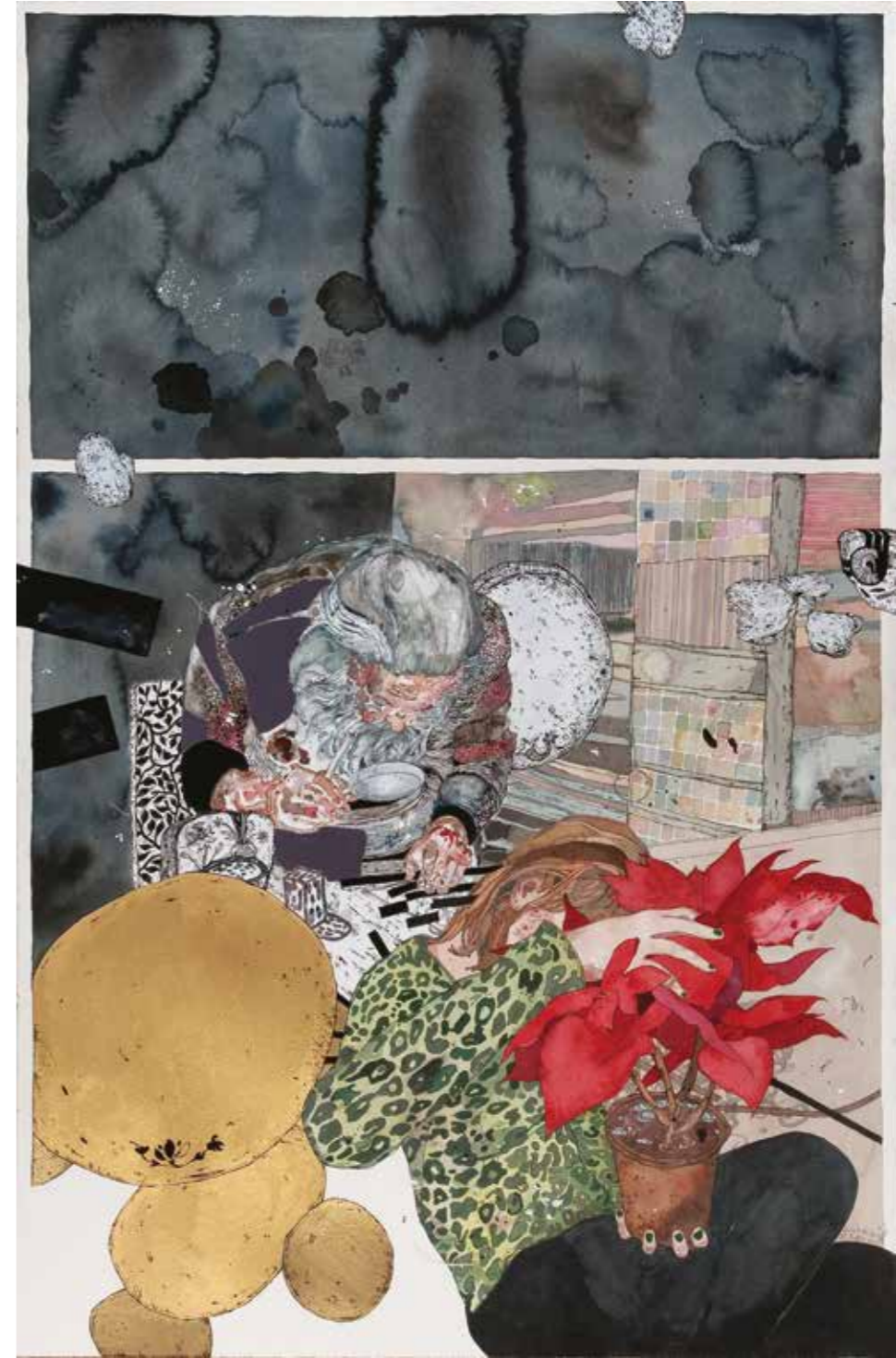

Το Πάρτι: Άνοιξη / The Party: Spring

Το Πάρτι: Φθινόπωρο / The Party: Autumn

Λουλούδια την Εποχή του Ηλεκτρισμού / Flowers in the Age of Electricity

Το Πάρτι: Ένας Χρόνος Μετά / The Party: One Year After
 Το Πάρτι: Φθινόπωρο / The Party: Autumn

Παρατηρώντας τους Κύκλους / Watching the Cycles
 Παραγωγή Απολιθωμάτων / Fossil Production

Την επιθυμία να παρουσιάσω κάποια έργα μου με τη μορφή κεντήματος την έχω από φοιτητής της Σχολής Καλών Τεχνών, και συγκεκριμένα από τότε που ξαναείδα μέσα από άλλο πρίσμα τα κεντήματα που είχαν δημιουργήσει οι γονείς μου τη δεκαετία του 1970. Επικύρησα δυο-τρεις φορές όλα αυτά τα χρόνια με συναδέλφους καλλιτέχνες να την εκπληρώσω, αλλά μόλις το 2011 ξεκινήσαμε με την εικαστικό Μάρια Μπαχά να κάνουμε αυτήν την ιδέα πραγματικότητα. Πρόθεσή μου ήταν να βασιστούν σε ζωγραφικά μου έργα τα οποία είχαν εκ των προτέρων δουλευτεί με τέτοιο τρόπο ώστε να μπορούν να μετεξελιχθούν σε κέντημα. Τα δύο κεντήματα που παρουσιάζονται για πρώτη φορά στην Πινακοθήκη Βογιατζόγλου ολοκληρώθηκαν μέσα σε τρία χρόνια, με εκπληκτικό αποτέλεσμα, από την Αντιόπη Πανταζή, και δεν έχω λόγια για να την ευχαριστήσω για την αφοσίωση και τον σεβασμό που έδειξε σε αυτό το εγχείρημα.

Στέφανος Ρόκος

Η έκπληξη με την οποία ανταμείβεται κανείς όταν πλησιάζει τα έργα *Το Κέντημα I: Le merveilleux tableau d'Edvard Munch à Paris* και *Το κέντημα II* του Στέφανου Ρόκου και διαπιστώνει ότι πρόκειται για εργόχειρα δεν μειώνει καθόλου την απορία για τον τρόπο με τον οποίο η Αντιόπη Πανταζή κατασκεύασε εξαρχής την κεντημένη εκδοχή τους. Το αποτέλεσμα που τελικά παράχθηκε, θυμίζοντας μια πολύ παλαιότερη παράδοση ταπισερί, ξεπέρασε κατά πολύ τις, έτσι κι αλλιώς, φιλόδοξες προσδοκίες των εμπλεκομένων: Η Αντιόπη κατάφερε στην ουσία να επανεφεύρει το μέσον της. Μπορεί να τη φανταστεί κανείς να κεντάει όσο και να στοχάζεται, σε ίσες δόσεις, να συλλαμβάνει και τελικά να συγκροτεί ένα πολυεπίπεδο τεχνικό σύστημα, να χτίζει τον προσωπικό της καλλιτεχνικό κώδικα, να βρίσκει τον καλλιτεχνικό αλγόριθμο του πρωτοτύπου. Με ένα παραδοσιακό υλικό να καταφέρνει να αποδώσει υφές υδάτινων υλικών όπως η ακουαρέλα ή τα μελάνια. Να σχεδιάζει, να χρωματίζει, να φωτίζει με οικονομία και ευρηματικότητα, επιτυγχάνοντας μια οπτική απόλαυση η οποία υπερβαίνει κατά πολύ τη διακόσμηση – μια απόλαυση η οποία προϋποθέτει χιλιόμετρα πολύχρωμης κλωστής, χιλιάδες ξοδεμένες εργοτοώρες, δεκάδες πολυχρησιμοποιημένες βελόνες. Και η οποία συμπυκνώνεται σε περίτεχνους κόμπους και υφάνσεις, σε χρωματισμένες οργάντζες, στην ευγενή διαδικασία του κεντήματος, σε μια σπουδή στην υπομονή, στην προσήλωση, στην εμπέδωση και τελικά στη μετουσίωση του καλλιτεχνικού αλγορίθμου σε ένα έργο που γεννήθηκε από ένα άλλο αλλά πλέον αναπνέει αυθόπαρκτο. Και είναι αξιοσημείωτο το πώς τα κεντήματα του Ρόκου –εικαστικά έργα τα οποία είχαν την τύχη να υλοποιηθούν σε μια εποχή όπου τα εργαλεία κατανόησης αλλά και η καλλιτεχνική εμπειρία του θεατή είναι πολυδιάστατα– λειτουργούν, απολύτως χωνεμένα στον κόσμο και την προσωπική μυθολογία του ίδιου και του υπόλοιπου έργου του, ως μία φυσική απόληξή του.

Μάρια Μπαχά

Presenting some of my works as embroideries was something I've wanted since I was a student at the School of Fine Arts, when I revisited the embroideries that my parents had created in the 1970s. Ever since then, I've tried a couple of times to work on this concept with fellow artists, but it wasn't until 2011 that I started, in collaboration with Maria Bacha, to actually implement it. My intention was to have them based on paintings that were created by me in advance in a way that would allow them to develop into embroideries. The two embroideries that are presented for the first time at Vogiatzoglou Art Space were completed within a period of three years, with an astonishingly good result, by Antiopi Pantazi, and I can't thank her enough for the dedication and respect with which she undertook this project.

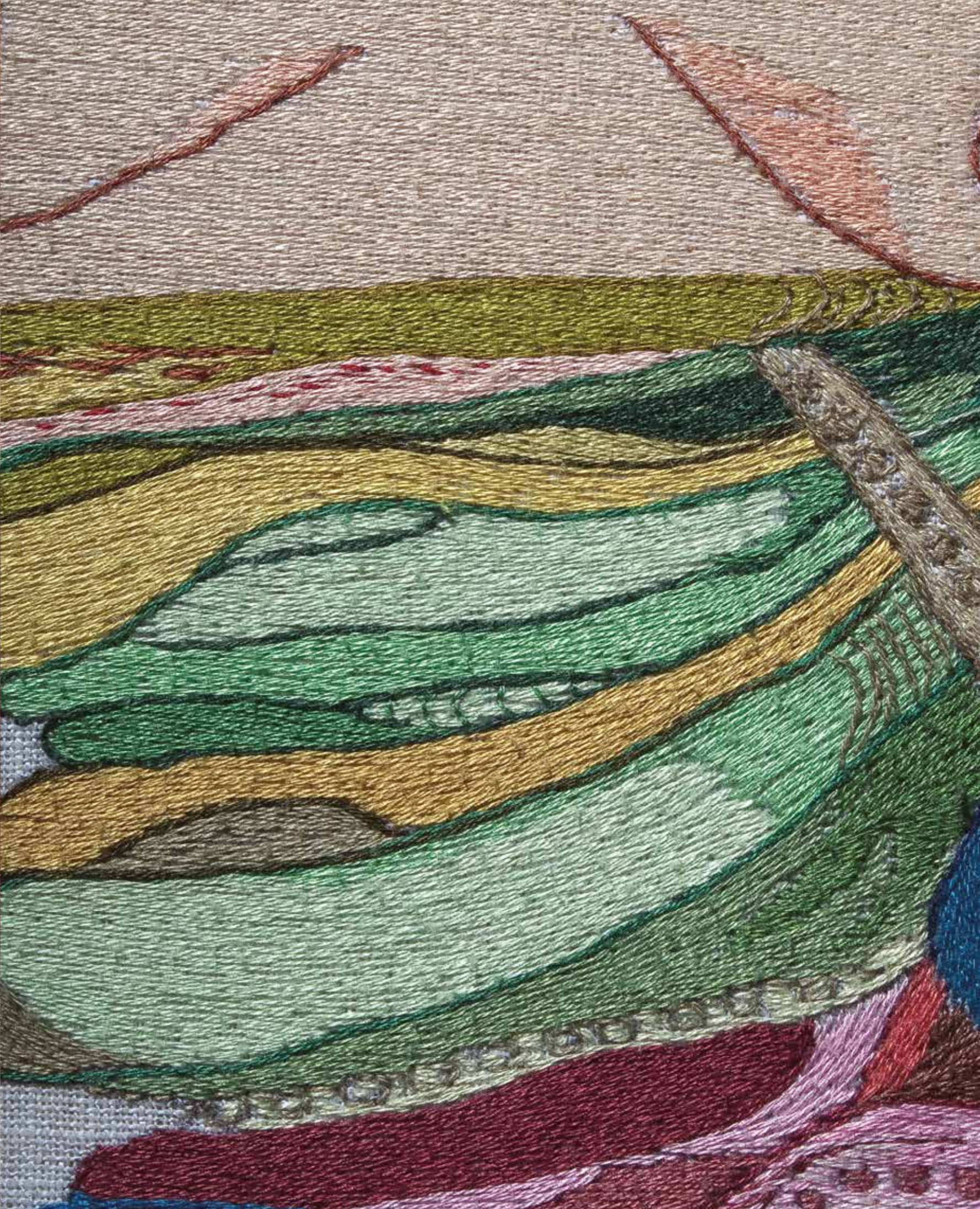
Stefanos Rokos

Surprised to realize, upon approaching the works *Embroidery I: Le merveilleux tableau d'Edvard Munch à Paris* and *Embroidery II* by Stefanos Rokos, that they are in fact pieces of needlework, the viewer cannot but wonder at the way in which Antiopi Pantazi created out of scratch their embroidered version. The final product, which brings to mind a much older tapestry tradition, has far exceeded the admittedly ambitious expectations of the parties involved: Antiopi has basically managed to reinvent her medium. One can picture her embroidering and equally pondering, capturing and finally putting together a multi-level technical system, building her personal artistic code, cracking the artistic algorithm of the original work; succeeding, while using a traditional material, in rendering textures of liquid materials, such as water colours and inks. Drawing, colouring, lighting in an economic and ingenious manner, and finally achieving a visual delight that goes beyond the art of decorating – a delight that involves miles of colourful thread, thousands of spent manhours, dozens of used needles; and which is encapsulated in elaborate knots and textures, in coloured organzas, in the noble process of embroidering, in an essay in patience, dedication, in the comprehension and, in the end, transformation of the artistic algorithm into a work of art that is born of another one but which now breathes in its own right. And it is remarkable how Rokos's embroideries –works of visual art that were fortunately created at a time when the tools of understanding, as well as the artistic experience of the viewer, are multi-dimensional– can be viewed, totally assimilated to the world and personal mythology of the artist and his work, as its natural extension.

Maria Bacha

ΑΘΗΝΑ | ΛΟΝΔΙΝΟ | ΑΜΒΕΡΣΑ

ΕΠΙΣΤΡΟΦΗ
ΣΤΗΝ ΑΠΟΔΙΟΡΓΑΝΩΣΗ
REVERT
TO DISARRAY

ATHENS | LONDON | ANTWERP

Τρία χρόνια μετά το εικαστικό και μουσικό project *Τρόμος και Ρομάντζο σε έναν άλλον πλανήτη*, ο Στέφανος Ρόκος προσκαλεί σε μία «επιστροφή στην αποδιοργάνωση» – μία συνάντηση με την αβεβαιότητα και την αναστάτωση του κενού, το οποίο ξόρκιζε ανέκαθεν η ελεγχόμενη pop πανδαισία και η ακριβής σχεδιαστική ευφορία της ζωγραφικής του.

Τα καινούργια έργα του (σε χαρτί και καμβά) έλκονται από την «αποδιοργάνωση» η οποία ελλοχεύει πριν και μετά την παράδοσή μας στο βαθύτερο ρεύμα που μετουσιώνει την ζωή σε τέχνη – και αφοσιώνονται, μελαγχολικά αλλά καθουσιαστικά, σε μία υπομονετική προσπάθεια να την αποδεχθούν, ή και να την κατανοήσουν. Όνειρα τα οποία ονειρεύονται την πραγματικότητα (*Υποχρεώσεις, Απολογισμός 2*), ή, αντίστροφα, σκηνές μιας πεζής αστικής καθημερινότητας – η διαδρομή με το μετρό, η επίσκεψη στον οδοντίατρο, μια παρέα πάνω από ένα λάπτοπ– οι οποίες διαταράσσονται από την εισβολή του ονειρικού και του παραλόγου (*Μοον, Απολογισμός, Πρωινό, Η σχετική σημασία των ανθρώπων*), οι πίνακες του Ρόκου αποδιοργανώνουν τους μύθους και, ταυτόχρονα, μυθοποιούν το κοινότοπο και το καθημερινό. Μας απευθύνονται –όπως τα σβησμένα πρόσωπα στην *Αναμνηστική φωτογραφία*– με την ευγενική εγκαρτέρηση μίας ήπιας απελπισίας, γνωρίζοντας ότι ο δικασμός της πραγματικότητας (*Επιλογές 1 και Επιλογές 2*) –το διαρκές παιχνίδι ανάμεσα στο είναι και το φαίνεσθαι, στην ζωή και την απουσία της– είναι ταυτόχρονα αφετηρία και προορισμός μας.

Δημήτρης Καράμπελας

ΑΘΗΝΑ | ATHENS

Αίθουσα Τέχνης Αγκάθι Καρτάλος | Agathi Kartalos Art Gallery
Art Athina 2013

Three years after the visual art and music project *Horror & Romance on Another Planet*, Stefanos Rokos invites us to *Revert to Disarray* – to come face to face with uncertainty and with the disturbing emptiness that was always dispelled by the restrained pop exuberance and the precise, euphoric drawing strokes of his painting style.

His latest works (on paper and canvas) are drawn toward the ‘disarray’ that lurks before and after we surrender to that deeper current that transforms life into art – and, gloomily but reassuringly, make a committed and patient effort to accept it, or even to comprehend it. Dreams that dream about reality (*Obligations, Retrospection 2*) or, vice-versa, instances of a mundane, urban daily life –the ride on the metro, the visit to the dentist, a group of friends over a laptop– that are disrupted by the invasion of the dreamlike and the absurd (*Moon, Retrospection, Early Morning, The Relative Importance of People*), Rokos’s paintings disarrange all myths while mythologising the mundane and prosaic. They speak to us –much like the figures with the faded faces in *Photo in Memory of an Occasion*– in the gentle endurance of a mild despair, knowing that the split of reality (*Choices I and Choices II*) –the everlasting game between what is and what seems to be, between life and the absence of life– is both our starting point and our destination.

Dimitris Karambelas

Πρωινό / Early morning
Απολογισμός / Retrospection

Η Σχετική Σημασία των Ανθρώπων / The Relative Importance of People
Περιτριγυρισμένη από Χορτάρι και Δέντρα / Surrounded by Grass and Trees

All the artists that will be performing during these four weeks had also participated in the making of *Horror & Romance on Another Planet*, the music compilation that Stefanos Rokos curated and released, instead of an art catalogue, for his last solo exhibition in Athens three years ago. Led by previous collaborations and/or friendship, he had then asked artists that he knew and admired to compose and record music inspired by his work.

MATTHEW FRIEDBERGER

Half of New York's **The Fiery Furnaces**, inventive, absurd and as prolific as one can be (last year he completed his 8 LPs solo box set, as well as an original instrumental motion picture soundtrack for a non-existent horror film), Matthew Friedberger will be presenting his custom-made compositions inspired by the exhibition.

STEF KAMIL CARLENS

Key figure in bands like **dEUS** and **Kiss My Jazz** during the 90's, Stef Kamil Carlens from Antwerp, Belgium, soon chose to focus on his very own special project, the band/collective now called **Zita Swoon Group**. From the early days of **Moondog Jr** to the contemporary stage performance *Dancing with the Sound Hobbyist* and his recent collaboration with traditional West African musicians, he has never stopped being a dedicated singer-songwriter, often showcasing his intimate one-man live thing in its simplest form.

ALEXANDER'S FESTIVAL HALL

Former **Baxendale** member and long-time **Piney Gir** collaborator, Alex Mayor (aka **Alexander's Festival Hall**) has just released his very first, brand new full length solo album *Not a Dry Eye in London!*

PINEY GIR

Born in Kansas, USA, but based in London for over a decade now, Angela Penhaligon has been playing (and possibly making) music since the age of four. Her unique taste in pop and country music led her from her first record *Peakahokahoo* in 2004, to *The Yearling*, to the **Piney Gir Country Roadshow** touring band, to the *Jesus Wept* and her latest *Geronimo!* LP produced by Los Angeles' Rob Campanella.

Special Guest: dj set by **Jim Sclavunos**

Χαρτογραφώντας τον χώρο μεταξύ ευκρίνειας και σύγχυσης, λεπτομέρειας και αποδόμησης, ο σύγχρονος Έλληνας εικαστικός Στέφανος Ρόκος καταφθάνει στο Λονδίνο για να παρουσιάσει την πρώτη του έκθεση στο Ηνωμένο Βασίλειο.

Είναι ένας κόσμος στον οποίον υποψιάζομαι ότι έχετε ζήσει έστω για λίγο. Γυρίζεις την πλάτη σ' έναν ακαταμάχητο ξένο, και βρίσκεσαι ξαφνικά μπροστά σε χρώματα, καπνό και αναμνήσεις. Κλασικό-βράδυ-Σαββάτου. Ποιος δεν σκάει ένα χαμόγελο στην ανάμνηση εκείνου του παρά τρία μπάχαλου στο μπαρ με τα λάιβ; Εντάξει, όπου να 'ναι θα έρθουν οι φίλοι σου –μικρές τρυπίτσες στο χάος–, κι όμως αυτή η αίσθηση του τέλους γίνεται όλο και πιο έντονη, αντανακλάται στους φακούς που περιμένουν παρατεταγμένοι στο δωμάτιο.

Σ' αυτά τα έργα οι αισθήσεις θα βρουν τον δάσκαλό τους. Οι λεπτομέρειες είναι αντιληπτές κι όμως φευγαλέες. Οι γυναίκες μπορεί να είναι μούσες, εκτεθειμένες σε κίνδυνο, αλλά παραμένουν πάντα μοιραίες. Οι άντρες αναζητούν την ασφάλεια στα πλήθη, με την ελπίδα να τα βγάλουν πέρα με το φανταστικό. Και η μουσική είναι πανταχού παρούσα, γεμίζει κάθε βουβό καμβά, καθώς επιστρέφουμε, λοιπόν, στην αποδιοργάνωση.

Alexander Mayor

ΛΟΝΔΙΝΟ | LONDON

Neu Gallery, 2013

Charting the space between acuity and confusion, detail and dissolution, contemporary Greek painter Stefanos Rokos arrives in London with his first UK show.

It's a world you've already spent some time in, I suspect. You turn your back on a compelling stranger only to find just colours, smoke, and memories. Any. Friday. Night. And who doesn't smile in recollection of that near riot down the guitar bar? Sure, your friends will be along presently, little punctures in the chaos, and yet that sense of an ending gathers, reflected in the waiting lenses arrayed across the room.

In these works the senses will meet their match. Details are perceived, yet evade our grasp. Women might be muses, imperilled, but always fatales. Men find safety in numbers, hoping to cope with the fantastical. And music is ever present, filling each silent canvas as we revert then, to disarray.

Alexander Mayor

Loyal to the Campaign for a Beautiful Terrorism

The Crowd, the Moon and the Rain

Στην πρώτη ατομική του έκθεση στο Βέλγιο, η οποία φιλοξενείται στην γκαλερί Museumstraat25, ο Έλληνας εικαστικός Στέφανος Ρόκος παρουσιάζει την πρόσφατη σειρά έργων του με τίτλο *Revert to disarray in Antwerp*. Το σύμπαν του καλλιτέχνη κατοικείται από ζωηρόχρωμες ανθρώπινες μορφές που κινούνται σε φαινομενικά χαώδη περιβάλλοντα. Οι ήρωές του εξελίσσονται σε αυτοτελείς προσωπικότητες που κάνουν ελκυστική την τσαπατσουλιά. Οι μορφές έχουν σαφή περιγράμματα, ενώ οι ακουαρέλες κάνουν το σύνολο να φαίνεται άναρχο, κι ωστόσο συνεκτικό· του δίνουν, εκ πρώτης όψεως, μια ποιότητα «flower power», όμως με μια πιο προσεκτική ματιά ο θεατής αντιλαμβάνεται ότι το σύνολο έχει τελικά κάτι το υπαινικτικό. Παραπέμποντας στην ποπ αρτ, στο γραφιστικό σχέδιο ή στον Ντέιβιντ Χόκνεϊ, τα έργα του παραμένουν οι προσωπικοί ονειρικοί κόσμοι του, όπου η αγάπη του για τη λεπτομέρεια συνυπάρχει με τα πληθωρικά χρώματα.

Ο οίκος δημοπρασιών Bernaerts Auctioneers έχει την τιμή να παρουσιάσει στο κοινό της Αμβέρσας αυτόν τον ταλαντούχο καλλιτέχνη, που θεωρείται από τους πιο δυναμικούς εκπροσώπους της ελληνικής καλλιτεχνικής σκηνής.

Η γκαλερί Museumstraat25 έχει φιλοξενήσει μια σειρά από εκθέσεις στις οποίες η μουσική είχε πάντα μερίδιο συμμετοχής. Έτσι και τώρα, τα εγκαίνια της έκθεσης του Στέφανου Ρόκου θα συνοδευτούν από ένα live του Stef Kamil Carlens και του Matt Watts.

Peter Bernaerts

ΑΜΒΕΡΣΑ | ANTWERP

Museumstraat25, 2015

In his very first solo exhibition in Belgium, hosted in Museumstraat25, Greek visual artist Stefanos Rokos is presenting his latest series of works, under the title *Revert to disarray in Antwerp*.

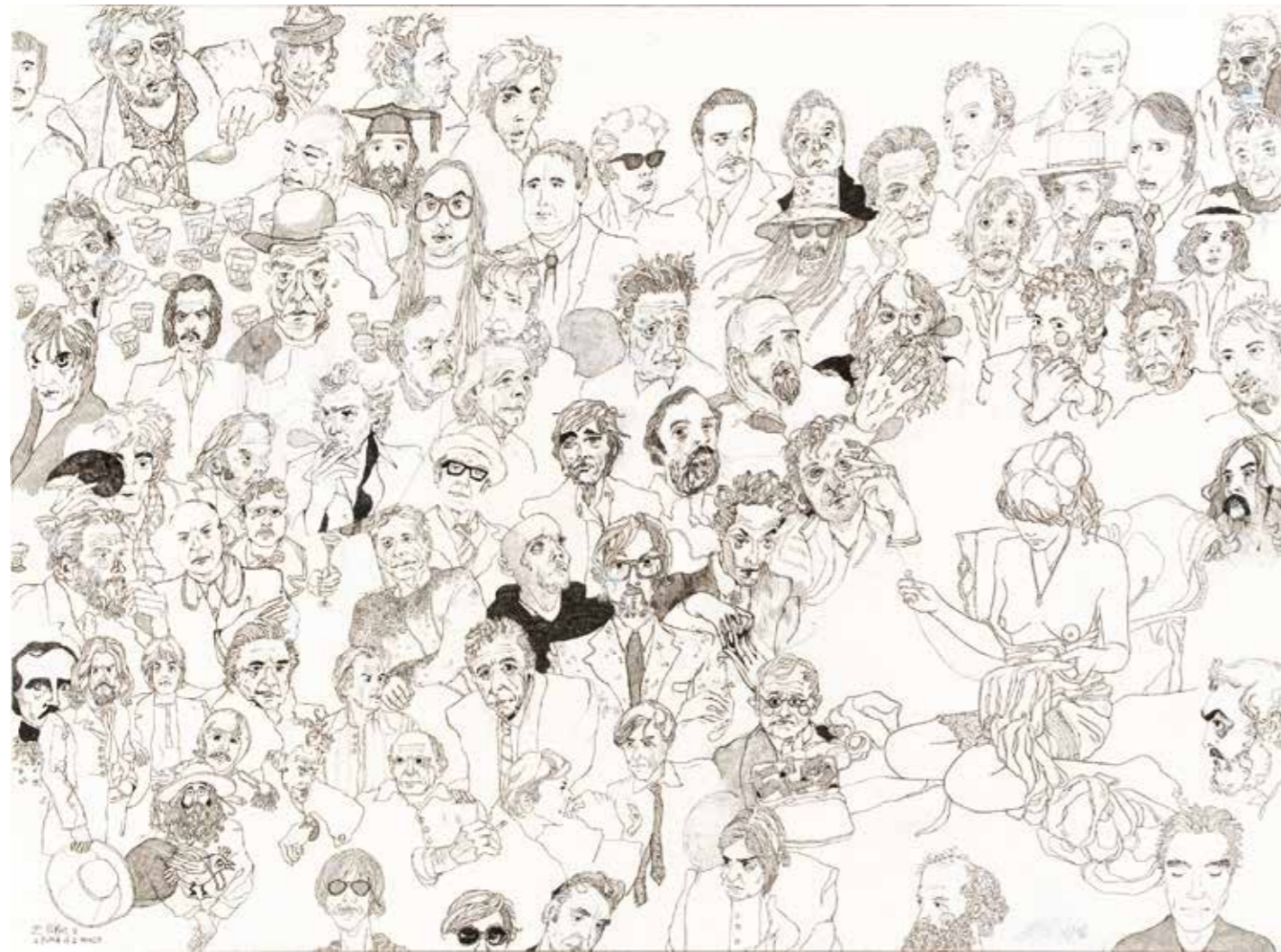
The artist's universe is populated with colourful human figures in seemingly chaotic settings. His characters grow into individuals making sloppiness attractive. The figures are distinctly lined, water colours make the entity spotty but consistent, 'flower power'-like at first glance, but subtle on closer examination. Hinting at pop art, graphic design or at David Hockney, his paintings remain his personal dream worlds, where his love for detail coexists with exuberant colours.

Bernaerts Auctioneers is honoured to present this talented artist, who is considered to be one of the driving forces of the Greek art scene, to the Antwerp public.

Museumstraat25 has hosted a series of exhibitions in which music always played a part. Accordingly, Stefanos Rokos's exhibition will be opening with a live performance by Stef Kamil Carlens and Matt Watts.

Peter Bernaerts

Jim Sclavunos is Djing in London

Too Many Birds

REVERT TO DISARRAY:
Life After Horror
& Romance
By STEFANOS ROKOS
6th-27th June

Ο **Στέφανος Ρόκος** γεννήθηκε στην Αθήνα το 1977. Από το 1995 έως το 2000 σπούδασε ζωγραφική στην Ανωτάτη Σχολή Καλών Τεχνών της Αθήνας με δάσκαλο τον Γ. Πατρασκίδη. Παράλληλα παρακολούθησε μαθήματα χαρακτικής στο εργαστήριο του Γ. Μήλιου. Το 2002 απέκτησε μεταπτυχιακό τίτλο σπουδών στη χαρακτική από το Wimbledon School of Art του Λονδίνου, όπου φοίτησε με υποτροφία του ιδρύματος Προποντίς. Από το 2005 έως το 2007 ήταν υπότροφος του ΙΚΥ για την εκτέλεση καλλιτεχνικού έργου. Έχει πραγματοποιήσει ατομικές και ομαδικές εκθέσεις στην Ελλάδα και στο εξωτερικό. Από το 2001 συνεργάζεται με την Αίθουσα Τέχνης Αγκάθι, την οποία εκπροσώπησε τέσσερις χρονιές με ατομική έκθεση στην Art Athina. Το 2010 παρουσίασε το μουσικό-εικαστικό project *Horror & Romance on Another Planet*, μια μουσική συλλογή που κυκλοφόρησε σε 1.700 αριθμημένα αντίτυπα με 18 πρωτότυπα τραγούδια Ελλήνων και ξένων μουσικών, εμπνευσμένα από την ομότιτλη ατομική του έκθεση (www.horrorandromance.com). Έχει φιλοτεχνήσει εξώφυλλα δίσκων των Φοίβου Δεληβοριά, Παύλου Παυλίδη, Piney Gir, Bobby Conn, Krista Muir, Interstellar Overdrive, Sigmatropic και Χρήστου Λεοντί, καθώς και εξώφυλλα βιβλίων, αφίσες για συναυλίες, θεατρικές παραστάσεις και ταινίες.

Ατομικές εκθέσεις

2016: *Η Εποχή του Ηλεκτρισμού*, Πινακοθήκη Βογιατζόγλου, Αθήνα.

2015: *Revert to Disarray in Antwerp*, Museumstraat25, Αμβέρσα, Βέλγιο.

2013: *Revert to Disarray: Life After Horror & Romance*, Neu Gallery, Λονδίνο, UK.

2013: *Επιστροφή στην Αποδιοργάνωση*, Art Athina 2013 (Αίθουσα Τέχνης Αγκάθι), TaeKwonDo, Π. Φάληρο.

2011: *Τρόμος και Ρομάντζο σε Έναν Άλλον Πλανήτη*, CK Art Gallery, Λευκωσία, Κύπρος.

2010: *Τρόμος και Ρομάντζο σε Έναν Άλλον Πλανήτη*, Αίθουσα Τέχνης Αγκάθι, Αθήνα.

2010: *Τρόμος και Ρομάντζο σε Έναν Άλλον Πλανήτη>The Prequel*, Art Athina 2010 (Αίθουσα Τέχνης Αγκάθι), TaeKwonDo, Π. Φάληρο.

2008: *Η Πρώτη Επαφή με τη Φύση*, Art Athina 08 (Αίθουσα Τέχνης Αγκάθι), Helexpro, Αθήνα.

2007: *Μετά το Δείπνο*, Art Athina 07 (Αίθουσα Τέχνης Αγκάθι), Helexpro, Αθήνα.

2006: *Ζωγραφική*, Αίθουσα Τέχνης Γιομιστή Κεφαλή, Σίφνος.

2005: *Θόρυβος και Χρήσιμα Αντικείμενα*, Αίθουσα Τέχνης Αγκάθι, Αθήνα.

2002: *Ζωγραφική*, Αίθουσα Τέχνης Αμμώνη, Ιωάννινα.

2001: *Ζωγραφική*, Αίθουσα Τέχνης Αγκάθι, Αθήνα.

www.stefanosrokos.gr

Stefanos Rokos was born in Athens in 1977. From 1995 to 2000 he studied painting under T. Patraskidis at the Athens School of Fine Arts. He also took a course in printmaking under G. Milios. In 2002 he completed his post-graduate degree in printmaking at the Wimbledon School of Art, London, where he studied under a scholarship from the Propontis Foundation. In 2005 he was awarded a two-year fellowship by the State Scholarships Foundation for the production of artistic work. He has had solo and group exhibitions in Greece and abroad. He has been working since 2001 with Agathi Gallery, which he represented four times with solo exhibitions at Art Athina – International Contemporary Art Fair of Athens. In 2010 he presented the music-visual art project *Horror & Romance on Another Planet*, which included a compilation cd that was released in 1.700 numbered copies, with 18 original tracks by Greek and foreign musicians, inspired by his exhibition of the same title (www.horrorandromance.com). He has designed album covers for artists Foivos Delivorias, Pavlos Pavlidis, Piney Gir, Bobby Conn, Krista Muir, Interstellar Overdrive, Sigmatropic and Christos Leontis. He has also designed book covers and posters for concerts, films and theatre productions.

Solo exhibitions

2016: *The Age of Electricity*, Vogiatzoglou Art Space, Athens, Greece.

2015: *Revert to Disarray in Antwerp*, Museumstraat25, Antwerp, Belgium.

2013: *Revert to Disarray: Life After Horror & Romance*, Neu Gallery, London, UK.

2013: *Revert to Disarray*, Art Athina 2013, Agathi Gallery, Athens, Greece.

2011: *Horror & Romance on Another Planet*, CK Art Gallery, Nicosia, Cyprus.

2010: *Horror & Romance on Another Planet*, Agathi Gallery, Athens, Greece.

2010: *Horror & Romance on Another Planet>The Prequel*, Art Athina 2010, Agathi Gallery, Athens, Greece.

2008: *First Contact With Nature*, Art Athina 08, Agathi Gallery, Athens, Greece.

2007: *After Dinner*, Art Athina 07, Agathi Gallery, Athens, Greece.

2006: *Painting*, Art Gallery Yiomisti Kefali, Sifnos Island, Greece.

2005: *Noise and Useful Objects*, Agathi Gallery, Athens, Greece.

2002: *Painting*, Art Gallery Amymoni, Ioannina, Greece.

2001: *Painting*, Agathi Gallery, Athens, Greece.

Thanks to:

Γιώργος Βογιατζόγλου, Γιώργος Καρτάλος, Χρίστος Χριστοφής, Π. Ε. Δημητριάδης, Mon Bernaerts, Emmy Heylen, Peter Bernaerts, Christophe Bernaerts, Stef Kamil Carlens, Laurence Bourgeois, Uriel-Bee Carlens, Matt Watts, Sean McLusky, Martin Tickner, South Place Hotel, Matt Friedberger, Alex Mayor, Piney Gir, Jim Sclavunos, Sarah Lowe, Garo Nahoulakian, Emma Brammer, Mike Monaghan, Mike Smith, Joe Smith, Simon Hughes, Barney Poole, William Mayor, Ceri Ashcroft, Μανόλης Σπορίδης, Δημήτρης Καράμπελας, Μάρια Μπαχά, Άγης Καράμπελας, Αντιόπη Πανταζή, Θάνος Καββαδίας, Χάρης Λαγκούσης, Δημήτρης Ρόκος, Αρασέλη Λαιμού, Νίκη Προδρομίδου, Μάνος Τζιρίτας, Χρόνης Τσιμπούκης, Χριστίνα Γολεμάτη, Γιάννης Ζορζοβίλης, Svetlana Goriuk, Κυριάκος Ρόκος, Ρουμπίνα Σαρελάκου, Φωτεινή Αραβανή, Θώμη Σακαλή και Κορμورانός.

Σχεδιασμός καταλόγου: Μανόλης Σπορίδης / Catalogue design: Manolis Sporidis
Φωτογραφίες έργων: Θάνος Καββαδίας / Photographs of the works: Thanos Kavnadias
Μετάφραση κειμένων: Νίκη Προδρομίδου / Translation: Niki Prodromidou
Videos: Χάρης Λαγκούσης, Αρασέλη Λαιμού / Videos: Harry Lagoussis, Araceli Lemos
Κεντήματα: Αντιόπη Πανταζή, Μάρια Μπαχά / Embroidery: Antiopi Pantazi, Maria Bacha
Live performances: Stef Kamil Carlens, Matt Friedberger, Piney Gir, Alexander's Festival Hall, Matt Watts
Additional photos by Thomi Sakali, Julius Beltrame, Roubina Sarelakou, Harry Lagoussis, Peter Bernaerts, Byron Kritzas and Stefanos Rokos

Οι κορμοί είναι γλυπτά του Κυριάκου Ρόκου που έγιναν κατά παραγγελία ειδικά για την έκθεση *Η Εποχή του Ηλεκτρισμού*. Τα έργα *Τοπίο I* και *II* είναι αφιερωμένα στον Α. Τα έργα *Σταθμοί I* και *Το πάρτι: Καλοκαίρι/Χειμώνας, Άνοιξη, Φθινόπωρο* και *Ένας χρόνος μετά* είναι αφιερωμένα στην Ρ.

The tree trunks are sculptures by Kyriakos Rokos, made especially for the exhibition *The Age of Electricity*. The works *Landscape I* and *II* are dedicated to A. The works *Stations I* and *The Party: Summer/Winter, Spring, Autumn* and *One Year After* are dedicated to R.

Τα έργα της ενότητας *Η Εποχή του Ηλεκτρισμού* φιλοτεχνήθηκαν την περίοδο 2013-2015. Τα περισσότερα είναι διαστάσεων από 70x100 εκ. έως 160x250 εκ., μεικτής τεχνικής σε μουσαμά ή χαρτί. The works of the series *The Age of Electricity* were created in the period 2013-2015. Most of them are mixed media paintings on canvas or paper, and their dimensions range from 70x100 cm to 160x250 cm.

Τα κείμενα που περιλαμβάνονται στην ενότητα *Επιστροφή στην Αποδιοργάνωση, Αθήνα | Λονδίνο | Αμβέρσα* γράφτηκαν την εποχή που πραγματοποιήθηκαν οι αντίστοιχες εκθέσεις. The texts that are included in the section *Revert to Disarray, Athens | London | Antwerp* were written when the respective exhibitions took place.

Ο κατάλογος τυπώθηκε στο τυπογραφείο Δαβίας τον Ιανουάριο του 2016 σε 1.000 αντίτυπα. The catalogue was printed by Davias Graphic Arts in January 2016 in 1.000 copies.

ΜΕ ΤΗΝ ΥΠΟΣΤΗΡΙΞΗ VOGIATZOGLOU ARCHITECTS & ENGINEERS

Vogiatzoglou
ARCHITECTS & ENGINEERS

ΧΩΡΗΓΟΣ ΕΠΙΚΟΙΝΩΝΙΑΣ

EPT 2

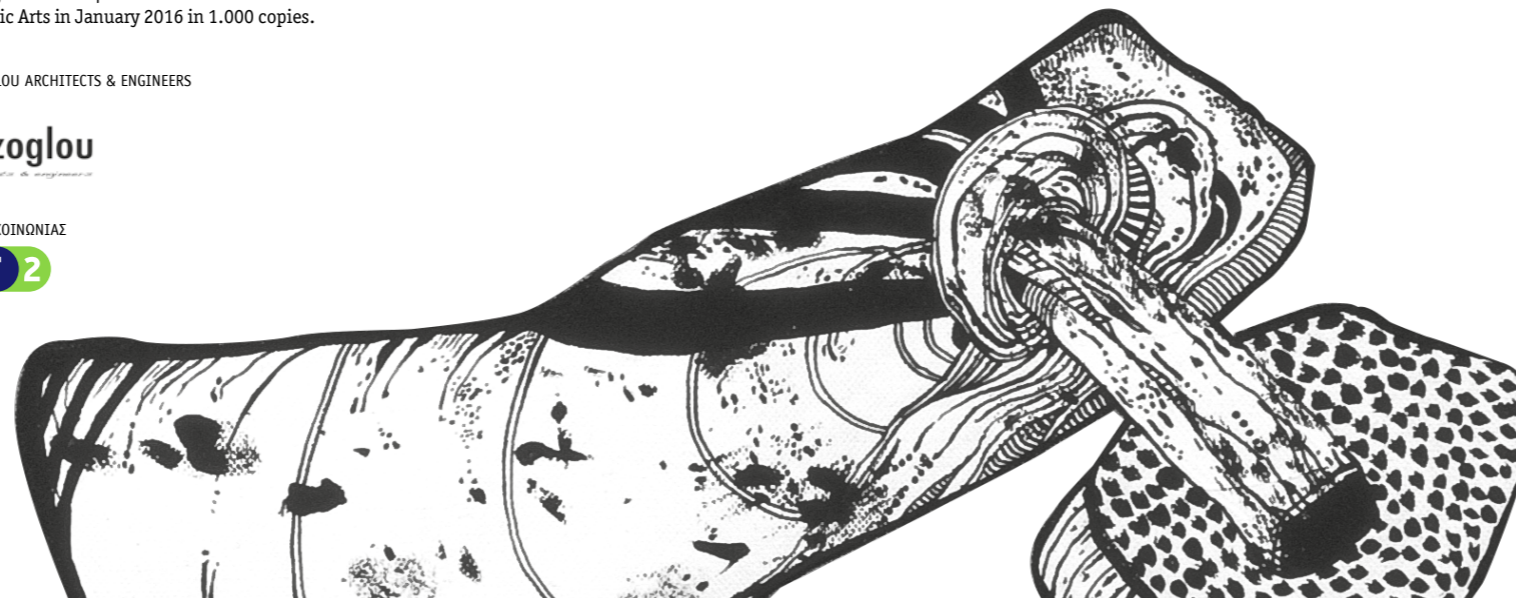
Η ατομική έκθεση του Στέφανου Ρόκου *Η Εποχή του Ηλεκτρισμού* οργανώθηκε από την **Αίθουσα Τέχνης Αγκάθι-Καρτάλος**.
Μηθύμνης 12 & Επτανήσου, Πλ. Αμερικής | Τ: 210 8640250
Υπεύθυνος: Γιώργος Καρτάλος

Η έκθεση πραγματοποιήθηκε στην **Πινακοθήκη Βογιατζόγλου** από τις 08/02 έως τις 09/04/2016.
Ελ. Βενιζέλου 63-71, Νέα Ίωνία | Τ: 210 2710472

www.vogiatzogloucollection.gr | www.agathi.gr

Stefanos Rokos's solo exhibition *The Age of Electricity* was organised by **Agathi-Kartalos Art Gallery**.
Mithymnis 12 & Eptanisosu, Amerikis Sq. | Τ: +30 210 8640250
Contact Person: Yorgos Kartalos

The exhibition was held at **Vogiatzoglou Art Space** from 08/02 until 09/04/2016.
El. Venizelou 63-71, Nea Ionia | Τ: +30 210 2710472

ΠΙΝΑΚΟΘΗΚΗ Γ. ΒΟΓΙΑΤΖΟΓΛΟΥ

ΣΤΕΦΑΝΟΣ ΡΟΚΟΣ
Η ΕΠΟΧΗ ΤΟΥ
ΗΛΕΚΤΡΙΣΜΟΥ
+ ΕΠΙΣΤΡΟΦΗ ΣΤΗΝ ΑΠΟΔΙΟΡΓΑΝΩΣΗ

THE AGE OF
ELECTRICITY
+ REVERT TO DISARRAY
STEFANOS ROKOS

ΠΙΝΑΚΟΘΗΚΗ ΓΙΩΡΓΟΥ Ν. ΒΟΓΙΑΤΖΟΓΛΟΥ
VOGIATZOGLOU ART SPACE